

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Διπλῆς Χαρᾶς Εὐαγγέλια

Ἡ Παντάνασσα Κόρη
ἐν μέσῳ δύο Μυστηρίων

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι·

α. «Θίασον συγκροτήσαντες πνευματικόν»

Ἄς σπεύσωμεν κατὰ τὴν πανίερον καὶ πανέορτον καὶ πάμφωτον αὐτὴν ἡμέραν!

Ἄς σπεύσωμεν «ἀγαλλομένῳ ποδι»¹ νὰ ἐνωθῶμεν μὲ τοὺς ἱεροὺς ὑμνολόγους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ τῆς Ἀχράντου Μητρὸς Αὐτοῦ Θεοτόκου! Ἄς σπεύσωμεν νὰ συγκροτήσωμεν ἓνα χορόν, ἓνα «θίασον πνευματικόν»², προκειμένου νὰ ψάλλωμεν ἄσματα καὶ ὕμνους θεοπρεπεῖς καὶ θεομητροπρεπεῖς.

Διπλῆς χαρᾶς εὐαγγέλια, σήμερον! «Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου Πάσχα»³! «Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀποκαλύπτεται σήμερον καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται»⁴! «Ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται»⁴!

Ἄς ἀγάλλωνται οἱ Οὐρανοί· ἄς πανηγυρίζῃ ἡ γῆ· ἄς χορεύῃ ἡ κτίσις· ἄς εὐφραίνωνται οἱ ἄνθρωποι· ἄς χαίρωνται οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι, διότι σήμερον «ἀνακεφαλαιώνονται τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς»⁵.

Καὶ τὰ ἄσματα καὶ οἱ ὕμνοι καὶ αἱ δοξολογίαι καὶ αἱ εὐχαριστίαι ἄς διπλασιάζωνται καὶ ἄς πολυπλασιάζωνται, διότι ὁ πολύδωρος Σωτὴρ ἡμῶν καὶ ἡ φιλόδωρος Μήτηρ ἡμῶν θὰ ἐπιδαφιεύσουν δῶρα καὶ χαρίσματα ὑπερφυσικά καὶ οὐράνια εἰς ὅσους θεολογοῦν ψάλλοντες καὶ εἰς ὅσους ψάλλουν θεολογοῦντες.

* * *

Τέκνα ἐν Κυρίῳ φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·

β. «Θείας κοινωνοὶ φύσεως»

Ἡ Σάρκωσις τοῦ Λόγου, τὴν ὁποίαν προσκυνοῦμεν πανευλαβῶς κατὰ τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου, ὡς καὶ ἡ **Θέωσις** τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ὁποίαν ἐορτάζομεν ἐνθουσιαστικῶς κατὰ τὴν Ἐνάστασιν τοῦ Κυρίου μας, ἀποτελοῦν τὰς δύο ὄψεις ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Μυστηρίου.

Ἡ Σάρκωσις ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τῆς **Θεώσεως** τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ πρωταρχικὸς καὶ τελικὸς σκοπὸς (τὸ «μακάριον τέλος»⁶) τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ τοῦ κόσμου, τὸν ὁποῖον ἔθεσεν ἡ εὐδοκία τοῦ Θεοῦ, ἦτο, κατὰ τὸν Ἱερὸν Δαμασκηνόν, ὁ «**τῆς τοῦ Λόγου Σαρκώσεως καὶ τῆς ἡμῶν Θεώσεως**»⁷.

Διὰ τὴν γίνῃ ὁ ἄνθρωπος κατὰ χάριν Θεός, ἔπρεπε –ὡς ἀναγκαία προϋπόθεσις– νὰ γίνῃ πρωτίστως ὁ Θεὸς ἄνθρωπος, νὰ ἐνωθῆ δηλαδὴ καθ' ὑπόστασιν μὲ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, προκειμένου ὁ Θεάνθρωπος πλέον νὰ «θεουργήσῃ» καὶ «αὐτουργήσῃ» τὴν θέωσιν τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁλόκληρον τὸ «σχέδιον» τοῦ Θεοῦ, ἡ «**Ἀρχαία**» καὶ «**Μεγάλη Βουλή**»⁸, διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν κόσμον, ἀποκαλύπτεται κατὰ τὴν Σάρκωσιν καὶ τὴν Ἐνάστασιν τοῦ Θεανθρώπου, τὰ δύο αὐτὰ μεγάλα Μυστήρια, τὰ ὁποῖα συγκλίνουν εἰς τὸ ἓνα καὶ παμμέγιστον Μυστήριο: εἰς τὴν Θεώσιν τοῦ ἀνθρώπου.

«**Εἰς τοῦτο γὰρ ἡμᾶς καὶ πεποιήκεν**», λέγει ὁ θεοφόρος Μάξιμος, «**ἵνα γενώμεθα θείας κοινωνοὶ φύσεως**»⁹.

* * *

Φιλόχριστα καὶ θεοτοκόφιλα τέκνα·

γ. «Ἀναστάσεως τύπος»

Ἀπλῆ Ἐορτή, σήμερον! Διπλῆς χαρᾶς εὐαγγέλια, σήμερον! Καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ διπλοῦ Μυστηρίου ἡ Παντάνασσα Κόρη τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος!

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης, χαιρετίζει καθημερινῶς τὴν Ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ:

«**Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα**»¹⁰!

Χαῖρε, Ἀπειρόγαμε Νύμφη, Σὺ ἡ Ὅποια ἀποτελεῖς μίαν λαμπρὰν καὶ ζῶσαν εἰκόνα τοῦ πῶς πρέπει νὰ πολιτεύωνται, ὅσοι μετέχουν τοῦ Μυστηρίου τῆς Σαρκώσεως καὶ τῆς Ἀναστάσεως, ὅσοι εἶναι μέτοχοι τοῦ Ἀναστημένου Κυρίου μας.

«**Εἰς τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ ἐβαπτίσθημεν**», λέγει ὁ θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος, «**συνετάφημεν αὐτῷ**»¹¹. ἀλλὰ καὶ συνανέστημεν μὲ τὸν Σωτῆρα

μας και μᾶς ἐδόθη ἡ νέα ζωὴ, ἡ κατὰ χάριν ζωὴ, ἡ ὄντως Ζωὴ, ἡ ὁποία «κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ»¹².

Ἡ ἡλιόμορφος Κόρη, ἡ ἑξαστράψασα τὸ ἀνέσπερον Φῶς εἰς τὸν κόσμον, ἃς εἶναι ἡ σταθερὰ Ὁδηγήτριά μας, κατὰ τὴν προσπάθειάν μας νὰ ἀποκαλυφθῇ ἡ κεκρυμμένη αὐτὴ ζωὴ, ἡ ὁποία ἐτέθη ἐντὸς τῶν καρδιῶν μας κατὰ τὸ Ἅγιον Βάπτισμα καὶ τὸ Ἱερὸν Χρῆσμα.

Ἄς ἐπικαλούμεθα τὴν βοήθειαν καὶ παρηγορίαν τῆς Ἀπειράνδρου Κόρης εἰς τὸν ἐπίπονον ἀγῶνα τῆς καθάρσεως, ὥστε μέσῳ τῆς ἱερᾶς καρδιακῆς προσευχῆς καὶ τῆς μεταλήψεως τῶν θείων Μυστηρίων νὰ ἀναθερμανθῇ ἡ δωρεὰ τῆς Χάριτος, ἡ δὲ θερμότης νὰ μεταβληθῇ εἰς θεῖον πῦρ, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἀνακαινίσῃ, φωτίσῃ καὶ θεώσῃ, ὥστε νὰ ἀποτελοῦμεν λαμπρὰς εἰκόνας καὶ «τύπους τῆς ἀναστάσεως»·

πρὸς δόξαν τοῦ εὐδοκίησαντος Πατρός, τοῦ σαρκωθέντος καὶ ἀναστάντος Υἱοῦ, καὶ τοῦ συνεργήσαντος Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Ἀκτίστου καὶ Ὑπερουσίου Τριάδος, εἰς τὴν Ὅποιαν πρέπει πᾶσα δόξα, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία.

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἅγιον Πάσχα τοῦ σωτηρίου ἔτους 2007

Εὐχέτης πρὸς ἀναστάντα Κύριον

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,

Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1) Κανόνος Πάσχα, Ὠδὴ Ε΄, Τροπάριον α΄.

2) Κανόνος Εὐαγγελισμοῦ, Ὠδὴ Γ΄, Εἰρμός.

3) Κανόνος Πάσχα, Ὠδὴ Α΄, Εἰρμός.

4) Εὐαγγελισμοῦ, Ὅρθρος, Δόξα Καὶ νῦν Αἴνων.

5) Πρὸβλ. Ἐφεσ. α΄ 10.

6) Ἁγίου Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, PG τ. 90, στλ. 621A/Πρὸς Θαλάσσιον, Ε΄.

7) Ἱ. Δαμασκηνοῦ, PG τ. 96, στλ. 676B/Λόγος ΣΤ΄, Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου Ι, § θ΄.

8) Πρὸβλ. Ἡσ. θ΄ 6 καὶ κε΄ 1.

9) Ἁγίου Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, PG τ. 91, στλ. 609C. /Ἐπιστολὴ ΚΔ΄, Πρὸς Κωνσταντῖνον Σακελλάριον. Β΄ Πέτρ. α΄ 4.

10) Χαιρετισμῶν, Οἶκος Ν.

11) Ρωμ. στ΄ 3-4.

12) Κολασ. γ΄ 3.